

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/93/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117010339
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3117010339.5

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému C. J. a spol., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c), písmeno e) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno i), písmeno j) Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí dňa 25. októbra 2018 o odvolaniach obžalovaných C. J., nar. X.X.XXXX v U., S. N., nar. XX.X.XXXX v K. a S. H., nar. XX.X.XXXX v X., proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 14.6.2018, sp.zn. 4Tk/2/2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaných C. J., S. N. a S. H. z a m i e t a j ú , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4Tk/2/2017 zo dňa 14.6.2018 boli obžalovaní C. J., S. N. a S. H. uznaní za vinných a to obžalovaný C. J. z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c), písmeno e) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno i), písmeno j) Trestného zákona, obžalovaný S. N. z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c), Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno i), písmeno j) Trestného zákona a obžalovaný S. H. z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno i), písmeno j) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že obžalovaní C. J., S. N., S. H. spolu s už právoplatne odsúdenými T. D. a K. K. ako členovia organizovanej skupiny páchatelov pôsobiacej na území trenčianskeho kraja, v období minimálne od mesiaca november roku 2015 až do dňa 02.09.2016 za účelom získania finančného zisku spoločne zadovážovali, prechovávali, vo vozidlách prevážali a následne konečným užívateľom distribuovali metamfetamín, /pervitín/, kde konanie tejto skupiny páchatelov koordinoval a riadil obžalovaný C. J., ktorý pre ostatných členov skupiny priebežne v uvedenom období od viacerých svojich zdrojov zabezpečoval nákup metamfetamínu od doteraz presne nestotožnených osôb na neznámom mieste, pričom takto získaný metamfetamín obžalovaný C. J. odovzdával následne predovšetkým v meste N. D. obžalovanému S. N. a prostredníctvom S. N. odsúdenému T. D., obžalovanému S. H. a odsúdenému K. K., ktorí ho následne predávali jeho konečným užívateľom, pričom v uvedenom období minimálne od novembra 2015 do 02.09.2016 sa v územnom obvode okresu Trenčín a okresu Považská Bystrica dopustili jednotliví členovia tejto organizovanej skupiny nasledujúceho protiprávneho konania:
- obžalovaný C. J. v uvedenom období opakovane spravidla v mestách Považská Bystrica, Dubnica nad Váhom a v okolí predal, prípadne bezodplatne poskytol za účelom ďalšieho predaja metamfetamín

minimálne obžalovanému S. N., trvale bytom R. A., odsúdenému K. K., trvale bytom N. D., ul. I., č. XXXX/XXX a K. D., trvale bytom J. - U., T. I. XXX/XX, ktorému v období od 01.04.2016 do 16.08.2016 odpredal v štyroch prípadoch v zatavených injekčných striekačkách a v plastových vrecúškach bielu kryštalickú látku, kde znaleckým skúmaním bolo zistené, že ide o metamfetamín zmiešaný s dimetylsulfónom o celkovej hmotnosti 156,76 g, ktoré množstvo predstavuje minimálne 2127 obvyklých jednorazových dávok drogy v celkovej hodnote najmenej 7.837,95 Eur, na základe vyčíslenia hodnoty zaistenej drogy zo dňa 06.02.2017, evidovaného pod č.p.: PPZ-NKA-PDJ-3-065/2017, pričom naposledy pri vykonanej osobnej prehliadke dňa 02.09.2016 príslušníkmi polície v N. boli u obžalovaného C. J. nájdené a zaistené dve plastové vrecká s tlakovým uzáverom s obsahom bielej kryštalickej látky, pričom na základe vypracovaného znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava pod č.p.: PPZ-KEÚ-BA-EXP-2016/11496 zo dňa 29.11.2016 a vypracovaného vyčíslenia hodnoty zaistenej drogy zo dňa 06.02.2017, evidovaného pod č.p.: PPZ-NKA-PDJ-3-065/2017 sa v prvom prípade jednalo o bielu kryštalickú látku o hmotnosti 101,212 g metamfetamínu s prímiesou dimetylsulfónu /MSM/ s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 64,0% hmotnostných, ktoré množstvo možno považovať minimálne za 1619 bežných jednotlivých dávok drogy v celkovej hodnote najmenej 5.060,60 Eur a v druhom prípade o plastové vrecko s tlakovým uzáverom s obsahom bielej kryštalickej látky o hmotnosti 41,080 g metamfetamínu s prímiesou dimetylsulfónu /MSM/ s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 64,1% hmotnostných, čo možno považovať za minimálne 658 bežných jednotlivých dávok drogy v celkovej hodnote najmenej 2.054,00 Eur,

- obžalovaný S. N. v uvedenom období od obžalovaného C. J. zadovážený metamfetamín opakovane predal, prípadne bezodplatne poskytol viacerým jeho konzumentom v mieste svojho aktuálneho pobytu, či už v meste N. D., prípadne v meste A. nad C. a v ich okolí a to minimálne N. U., trvale bytom X., obžalovanému S. H., trvale bytom A. nad C., odsúdenému T. D., trvale bytom A. nad C., P. II č. XX/XX, odsúdenému K. K., trvale bytom N. D., ul. I. č. XXXX/XXX, T. J., trvale bytom T., Z. Z. č. XXXX/XX, Q. W., trvale bytom T., C. č. XXXX/XA, N. C., trvale bytom A. nad C., N. H. XXXX/XX, pričom pri domovej prehliadke vykonanej príslušníkmi polície dňa 2.9.2016 v mieste jeho prechodného bydliska v byte v N. D. na ul. K. č. XXX/XX bola u obžalovaného S. N. nájdená a zaistená zatavená injekčná striekačka s obsahom bielej kryštalickej látky, pričom na základe vypracovaného znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava pod č.p.: PPZ-KEÚ-BA-EXP-2016/11496 zo dňa 29.11.2016 a vypracovaného vyčíslenia hodnoty zaistenej drogy zo dňa 06.02.2017, evidovaného pod č.p.: PPZ-NKA-PDJ-3-065/2017 sa jednalo o bielu kryštalickú látku o hmotnosti 208 mg metamfetamínu s prímiesou dimetylsulfónu /MSM/ s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 74,5% hmotnostných, čo predstavuje minimálne 4 bežné jednotlivé dávky drogy v celkovej hodnote najmenej 10,40 Eur,

- obžalovaný S. H. v predmetnom období od obžalovaného S. N. zadovážený metamfetamín opakovane predal, prípadne aj bezodplatne poskytol viacerým jeho konzumentom v meste Dubnica nad Váhom a v jeho okolí, a to minimálne T. N., trvale bytom A. nad C., J. Č. XXXX/XX, A. P., trvale bytom A. nad C., N. Č. XXXX/XX, E. N., trvale bytom T., C. Č. X/B, S. H., trvale bytom A. nad C., N. J. Č. XXX/XX, I. K., trvale bytom A. nad C., N. hájom XXXX/XXX, pričom takéhoto konania sa obžalovaný S. H. dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 2T/176/2009 zo dňa 16.04.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.08.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23 To54/2010 zo dňa 05.08.2010 odsúdený pre pokračovací zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno a), písmeno d), odsek 2 písmeno e) Trestného zákona spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní šesť rokov,

- odsúdený T. D. v uvedenom období od obžalovaného S. N. zadovážený metamfetamín opakovane predal, prípadne bezodplatne poskytol viacerým jeho konečným užívateľom v mieste svojho bydliska v meste A. nad C. a v okolí a to minimálne S. C., trvale bytom A. nad C., N. č. XXXX/XX, N. I., trvale bytom A. nad C., P. II. 10X/XX, S. I., trvale bytom A. nad C., P. II, XX/XX,

- odsúdený K. K. v uvedenom období od obžalovaného C. J. a S. N. zadovážený metamfetamín opakovane predal, alebo bezodplatne poskytol jeho konečným užívateľom v mieste svojho aktuálneho pobytu a to tak v meste A. nad C., ako i v meste N. D. a v ich okolí a to minimálne J. D., trvale bytom R. A., I. P. a K. XX, N. C., trvale bytom A. nad C., N. H. XXXX/XX, T. T., trvale bytom N. D., N. č. XXX/X-X, K. H., trvale bytom N. D., W. č. XXXX/XXX,

pričom metamfetamín je v zmysle zákona Č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších právnych predpisov zaradený II. skupiny psychotropných látok.

Za to boli odsúdení nasledovne:

obžalovaný C. J. podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona s prihladnutím na § 37 písmena m) Trestného zákona, za použitia § 38 odsek 2, odsek 4 a odsek 8 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov, na výkon ktorého okresný súd obžalovaného podľa § 48 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona zaradil do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona uložil obžalovanému C. J. aj trest prepadnutia veci, a to 1 kus mobilného telefónu značky Mobilola, strieborno-čiernej farby s obsahom SIM karty nezisteného čísla, 1 kus mobilného telefónu zn. Samsung J5 DUOS tmavošedej farby s obsahom SIM karty pre telefónne číslo XXXX/XXXXXX, 1 kus mobilného telefónu zn. Samsung, nezisteného typu, s poškodeným displejom, mierne doškrabaný, 1 ks mikro SIM karty Telekom č. 894210247000825454-9L, 30 ks zabalených injekčných striekačiek, 1 ks papierovej krabice, v ktorej boli uložené striekačky značky Chirana, 1 ks čiernej ponožky s červeným lemovaním vo vnútri s plastovým vreckom s obsahom bielo-hnedej kryštalickej látky 10 x 7cm, 1 ks plastového vrečka sa tlakovým uzáverom s obsahom bielo-hnedej kryštalickej látky o rozmere 10x5 cm, ktorých vlastníkom sa v zmysle § 60 odsek 5 Trestného zákona stáva štát. Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona mu tiež uložil ochranný dohľad podľa § 78 odsek 1 Trestného zákona na 2 (dva) roky, obžalovaný S. N. podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona za použitia § 38 odsek 2, odsek 5 a odsek 8 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov a 6 (šesť) mesiacov, na výkon ktorého okresný súd obžalovaného podľa § 48 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona zaradil do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona uložil obžalovanému S. N. aj trest prepadnutia veci, a to 1 kus mobilného telefónu zn. Lenovo IMEI 1, 869147024205378 so SIM kartou O2 č. 894210469970062312, 1 kus mobilného telefónu zn. IPHONE so SIM kartou č. 894210439920374434, 1 kus mobilného telefónu zn. Sony XPÉRIA 35786505-647813-9-, 1ks kovovej fajky, časť plastovej striekačky so zataveným koncom s obsahom bielej kryštalickej látky, ktorých vlastníkom sa v zmysle § 60 odsek 5 Trestného zákona stáva štát. Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona mu tiež uložil ochranný dohľad podľa § 78 odsek 1 Trestného zákona na 2 (dva) roky, obžalovaný S. H. podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov, na výkon ktorého okresný súd obžalovaného podľa § 48 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona zaradil do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona mu tiež uložil ochranný dohľad podľa § 78 odsek 1 Trestného zákona na 2 (dva) roky. Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej pätnásťdňovej lehote, teda včas, odvolania obžalovaní C. J., S. N. a S. H..

Obžalovaný C. J. v písomných odôvodneniach odvolaní sám i prostredníctvom svojich obhajcov a tiež i na verejnom zasadnutí súdu druhého stupňa namietal správnosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku ohľadne jeho osoby s poukazom predovšetkým na to, že on sa skutku kladeného mu za vinu nedopustil a podľa jeho názoru ani na podklade rozsiahle vykonaného dokazovania tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavných pojednávaniach mu vina v žiadnom prípade preukázaná nebola, pričom konanie na okresnom súde nebolo vykonané v súlade so zásadami spravodlivého procesu. Všetky jeho návrhy na doplnenie dokazovania, ktoré by potvrdili jeho nevinu, boli zamietnuté a on bol odsúdený nezákonne na podklade veľkých procesných chýb a okresný súd jeho vinu vyvodil len na podklade vlastného presvedčenia a domnienok. Okresný súd porušil predovšetkým ustanovenia Trestného poriadku tým, že ako v súlade so zákonom vykonaný dôkaz posúdil konanie agenta vystupujúceho pod menom K. D. napriek tomu, že v jeho prípade išlo jednoznačne o neprípustnú policajnú provokáciu, pretože ten ho zámerne aktívne a cielene podnecoval a navádzal na spáchanie trestnej činnosti tým, že aj na podklade nezákonne vydaného príkazu na jeho použitie, jeho na trestnú činnosť navádzal neprimerane vysokými čiastkami peňazí, ktoré mu ponúkal a ktoré bol ochotný za drogy zaplatiť. Aj iniciatíva v otázke objednávanie konkrétneho množstva drogy vyšla vždy od agenta, pričom s poslednou objednávkou - vzhľadom na jej rozsah - mal problémy a nedokázal ju zabezpečiť v agentom požadovanom množstve. Agent pritom ani pri výsluchu na hlavnom pojednávaní vôbec nevedel vysvetliť dôvod viacerého počtu prevodov a ani dôvod na kúpu určeného množstva drogy a odpovedal len toľko, že konal podľa inštrukcií. Otázka, že aký legitímny cieľ polícia opakovaním prevodov sledovala, je stále otvorená a dokazovanie na ňu nedalo odpoveď. V súvislosti s činnosťou agenta spis musí v súlade s § 117 ods.8 Tr.por. obsahovať všetky písomnosti týkajúce sa použitia agenta, súd však na hlavnom pojednávaní utajovaný spis neoboznámil, čo je výrazným zásahom do jeho práva na obhajobu, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie. Dokazovanie na hlavnom pojednávaní odo dňa 5.10.2017, kedy bol na ňom vypočutý aj agent, nie je možné použiť a je ho potrebné zopakovať z dôvodu, že na tomto hlavnom pojednávaní nebol prítomný obhajca obžalovaného S. H. - S.. S. Q.. Pokiaľ sa týka inštitútu predstieraného prevodu podľa § 112 Tr.por., prokurátor dal polícii neobmedzenú možnosť zásahu do skutkového deja tým, že na predstieraný prevod vydal dňa 16.3.2016 jeden príkaz a uviedol v ňom, že je vydaný na dobu od 18.3.2016 do 2.9.2016, čo je neprípustné. V prípravnom konaní bolo jeho právo

na obhajobu porušenej tým, že vyšetrovateľ v predvolávkach na úkony trestného konania - výsluchy svedkov - mená týchto svedkov neuvádzal a týmto postupom došlo k znemožneniu obhajobe riadne sa na predmetné výsluchy pripraviť. Pokiaľ sa týka samotnej drogovej trestnej činnosti, on s drogami nikdy nepracoval, pretože sa živil obchodom s ovocím a zeleninou a pokiaľ v prípravnom konaní vypovedal o tom, že drogy kupoval v Seredi a v Martine, týmito výpoveďami chcel iba chrániť svojho švagra Q. Z., o ktorom však zistil, že ho do tejto trestnej veci „zatiehol“ práve on a preto sa rozhodol pravdivo vypovedať, že drogy, ktoré priniesol agentovi, mal od Q. Z.. Jeho výpoveďou by sa podľa jeho názoru potvrdilo, že konanie agenta voči jeho osobe bolo policajnou provokáciou a nie skrytou reakciou polície. Z tohto dôvodu považoval výpoveď svedka Z. za dôležitú a preto ho navrhol vypočuť a to rovnako, ako toho času už odsúdených T. D. i K. K., čo však okresný súd nesprávne odmietol a tým tiež porušil jeho právo na obhajobu. Okrem toho okresný súd všetky dôkazy vyhodnotil jednostranne, neobjektívne a bez vzájomných súvislostí v jeho neprospech a navyše jeho nepreukázané konanie úplne nesprávne posúdil v rozpore s § 129 ods.2 Tr.zák. ako spáchané organizovanou skupinou, hoci sa nijako nepreukázalo, že obžalovaní by mali tvoriť organizovanú skupinu a pritom navyše obžalovaný N. bol ešte v novembri 2015, kedy mali trestnú činnosť začať páchať, vo výkone trestu odňatia slobody a prepustený bol až v decembri 2015. Trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov je neúmerne prísny i vzhľadom k tomu, že postihne najviac jeho družku a ich spoločného maloletého 9 - ročného syna. Pri jeho určení okresný súd nesprávne prihliadal aj na ustanovenie § 37 písm.m) Tr.zák. napriek tomu, že on má všetky doterajšie odsúdenia zahladené a hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený. Za rovnako neakceptovateľné považuje aj jeho zaradenie na výkon trestu do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Na podklade uvedených dôvodov preto navrhol, aby odvolací súd po náležitom posúdení skutkového a právneho stavu a najmä vzhľadom na to, že vina mu v zmysle obžaloby jednoznačne a náležite nebola preukázaná, napadnutý rozsudok podľa § 321 ods.1 písm.a), písm.b), písm.c), písm.d), písm.e) Tr.por. zrušil a v spojení s § 322 ods.3 Tr.por. sám vo veci rozhodol rozsudkom v súlade so základnou zásadou trestného konania - v pochybnostiach v prospech obžalovaného - o jeho oslobodení spod obžaloby podľa § 285 písm.a) Tr.por., alebo alternatívne aby podľa § 322 ods.1 Tr.por. vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný S. N. v písomnom odôvodnení odvolania sám i prostredníctvom svojho obhajcu a tiež na verejnom zasadnutí súdu druhého stupňa namietal správnosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku ohľadne jeho osoby s poukazom predovšetkým na to, že on sa skutku kladeného mu za vinu nedopustil a podľa jeho názoru ani na podklade dokazovania tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavných pojednávaniach mu vina v žiadnom prípade preukázaná nebola. Nie je pravdou, že by od C. J. bral drogy a tieto následne ďalej predával. Drogy u menovaného nikdy nevidel. Ani S. H. nikdy žiadny pervitín nedal ani nepredal a ani u neho žiadne drogy nikdy nevidel. Pokiaľ sa týka T. D., ani tomuto nikdy žiadne drogy nepredal. Svedka N. U. pozná ako narkomana a dílera a ani jemu drogy nepredával. Po príchode z výkonu trestu znova začal užívať pervitín, ktorý užíva asi 20 rokov a keď nemal k dispozícii pervitín, tak zavolať N. C. a ten mu ho zadovážil. Taktiež nepredal drogy T. J. a ani Q. W.. Z výpovedí týchto svedkov a to C., W., ako aj J. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že im skutočne žiadne drogy nepredával. Ich výpovede v prípravnom konaní boli zmanipulované príslušníkmi NAKA. K manipulácii výsluchov príslušníkmi došlo aj u svedkov S., H., ako aj F., čo vyplýva z ich výpovedí. Taktiež N. U. na hlavnom pojednávaní síce odmietol vypovedať, ale zdôraznil, že k výpovedi v prípravnom konaní bol donútený príslušníkmi NAKA s tým, ako má vypovedať proti nemu a H.. Odsúdený K. na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa ako skupina nikdy nestretli a nevie uviesť, komu by on predával drogy. Napokon aj S. H. na hlavnom pojednávaní uviedol, že jeho výpoveď z prípravného konania bola urobená pod vplyvom vyhrážok príslušníkov NAKA s tým, že mu zoberú syna do väzby. Jeho vina nebola preukázaná ani z jednotlivých odposluchov. Súd ich všetkých piatich uznal vinnými, že páchali trestnú činnosť ako organizovaná skupina a to od novembra 2015 až do zadržania do 02.09.2016. K tomu dodal, že on bol vo výkone trestu do decembra 2015 a preto je vylúčené, že by páchal protiprávne konanie od novembra 2015 a už vôbec nie ako člen organizovanej skupiny v zmysle § 129 ods.2 Trestného zákona, pretože J. a K. vôbec nepoznali H. a D. a nikdy sa nezišli ako skupina. Pri domovej prehliadke mu bolo zaistené 208 mg metamfetamínu a z uvedeného množstva sa dali vyrobiť štyri bežné dávky drogy. Na základe vyššie uvedených skutočností preto navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods.1 písm.c), písm.d) Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu I. stupňa na nové konanie a rozhodnutie s tým záverom, že on sa dopustil iba prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods.2 Tr.zák. za štyri dávky pervitínu, ktoré boli u neho zaistené. Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu ešte dodal, že keď už má byť „zatvorený“, nech to je za to, čo naozaj spravil a nie za to, čo nespravil.

Obžalovaný S. H. v písomnom odôvodnení odvolania sám i prostredníctvom svojho obhajcu a tiež na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu namietal správnosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku ohľadne jeho osoby s poukazom na to, že okresný súd už pri vykonávaní dokazovania na hlavných pojednávaniach postupoval nesprávne a došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu a takýto postup mal zároveň za následok nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení potrebných pre rozhodnutie, v dôsledku čoho potom dospel súd I. stupňa k nesprávnemu záveru o preukázaní jeho viny v zmysle podanej obžaloby. Takýmto postupom súdu I. stupňa došlo podľa neho k porušeniu základných zásad trestného konania predovšetkým v zmysle § 2 ods. 10, 11 a 12 Tr. por. Okresný súd odmietol vykonať prakticky všetky ním navrhované dôkazy, ktorými chcel preukázať skutočnosti týkajúce sa jeho sebausvedčujúcej výpovede, urobenej v prípravnom konaní dňa 26.10.2016. Ním navrhované vykonanie dokazovania výsluchom svedka W. H., ktorý je jeho synom a ktorý návrh predniesol na hlavnom pojednávaní opakovane, súd prvého stupňa odmietol len s odôvodnením, že tento svedok nemá čo uviesť ku skutku uvádzanom v podanej obžalobe. On však tohto svedka navrhoval vypočuť ku skutočnostiam, ktoré by mohli mať význam pre posúdenie hodnovernosti, ako aj zákonnosti a tým aj použiteľnosti jeho výpovede urobenej v prípravnom konaní dňa 26.10.2016 a ozrejmiť, že skutočnosti obsiahnuté v tejto výpovedi nie sú pravdivé, že sa nejedná o jeho spontánnu výpoveď a že k takejto výpovedi došlo za okolností, kedy mal vedomosť, že jeho synovi W. H. bolo hrozené vzatím do väzby v súvislosti s údajným ovplyvňovaním osôb, ktoré sa mali k trestnej činnosti obžalovaného vyjadrovať a že tomuto môže zabrániť uvedením takých skutočností, ktorými sa nielen on k veci prizná, ale zároveň usvedčí aj ďalšie obvinené osoby. Na hlavnom pojednávaní potom on spáchanie trestnej činnosti kladenej mu obžalobou za vinu v celom rozsahu poprel, pretože on bol len príležitostným užívateľom pervitínu a on žiadne drogy iným osobám nepredával. Pokiaľ ide o navrhované vykonanie dokazovania výsluchmi odsúdených K. K. a T. D. ako svedkov na hlavnom pojednávaní, aj tento dôkazný návrh bol plne opodstatnený v rámci realizácie práva všetkých obžalovaných na obhajobu, keď je zrejmé, že títo dvaja pôvodne spoluobžalovaní v tejto trestnej veci využili svoje právo urobiť po prednesení obžaloby vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por. a v rámci toho urobili vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktorým uznali vinu zo spáchania žalovaného skutku v celom rozsahu, a preto takáto ich výpoveď nemôže byť potom vo vzťahu k ostatným obžalovaným považovaná za objektívny usvedčujúci dôkazný prostriedok, nakoľko obaja odsúdení mali motiváciu svojou výpoveďou vytvoriť si predpoklady pre uloženie čo najmiernejšieho trestu. Pokiaľ ide o navrhované dokazovanie prehratím obrazovo-zvukových a zvukových záznamov, prehratím takýchto záznamov sa v zásade môžu získať ďalšie poznatky týkajúce sa konkrétneho záznamu, ktoré z jeho prepisu len jeho prečítaním vyplynúť nemôžu. Napokon pokiaľ ide o navrhované dokazovanie zabezpečením najskôr lekárskeho správ o zdravotnom stave svedkov T. N. a A. P. na posúdenie hodnovernosti ich svedeckých výpovedí z prípravného konania, tak aj odmietnutie takéhoto dokazovania bolo podľa neho nesprávne a aj týmto postupom súdu I. stupňa bolo zasiahnuté do jeho práva na obhajobu. Svedkyňa A. P. predložila súdu aj lekársku správu, z ktorej vyplynulo, že bola v dobe od 30.11.2016 do 1.3.2017 hospitalizovaná v Odbornom liečebnom ústave psychiatrickom, n.o. Predná Hora, pričom táto bola ako svedok vypočutá v prípravnom konaní dňa 3.9.2016, teda v dobe veľmi krátkej pred uvedenou hospitalizáciou. V danom prípade sa teda jednalo o racionálne a s vecou súvisiace dokazovanie, ktorého potreba z celkových okolností veci vyplývala a odmietnutie takéhoto dokazovania preto už bolo porušením jeho práva na obhajobu. Pokiaľ ide o výpovede svedkov S. H. a E. N., títo svedkovia vypovedali rozdielne v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní a súd I. stupňa bez zistenia relevantných skutočností pre taký postup jednoducho vzal za pravdivé ich výpovede z prípravného konania, a to opätovne najmä s poukazom na jeho už uvádzanú sebausvedčujúcu výpoveď z prípravného konania. Záver okresného súdu vo vzťahu k všetkým tým svedkom, ktorí vypovedali na hlavnom pojednávaní inak ako v prípravnom konaní o tom, že uveril ich výpovediam z prípravného konania, nemá dostatočný objektívny základ a skôr je len subjektívnou úvahou, ktorá na uznanie viny z tak závažnej trestnej činnosti nemôže postačovať. Podľa neho niet vo výsledkoch doposiaľ vykonaného dokazovania dostatočnej opory na záver, že jeho vina zo spáchania posudzovaného skutku by bola preukázaná. Naopak, rozporné výpovede svedkov, na ktorých súd I. stupňa v podstatnej časti založil odsudzujúce rozhodnutie v kontexte s namietanou nepoužiteľnosťou jeho výpovede z prípravného konania zo dňa 26.10.2016 vyvolávajú také pochybnosti o jeho vine, ktoré by pri dôslednom rešpektovaní trestnoprávnej zásady "pochybnosti v prospech obžalovaného" (in dubio pro reo) mali viesť k jeho oslobodeniu spod obžaloby. U jeho osoby neboli zaistené žiadne drogy a zo znaleckého dokazovania, ktoré bolo vo veci vykonané vyplynulo len to, čo on sám priznal a to, že je iba príležitostným užívateľom drog. Za takéhoto dôkazného stavu je preto rozhodnutie o jeho vine nesprávne a prinajmenej predčasné. Dôkazne nepodložený je aj záver súdu I. stupňa o preukázaní páchania trestnej činnosti závažnejším spôsobom konania, a to v rámci organizovanej skupiny a na viacerých

osobách, ktorý záver navyše nie je v napadnutom rozsudku ani vôbec riadne odôvodnený. Všetci traja obžalovaní spáchanie skutku v celom rozsahu popierajú a zo žiadneho dôkazu nevyplývalo, že by sa za účelom páchania danej trestnej činnosti spojili, že by medzi nimi prebiehala deľba úloh a že ich činnosť by sa vyznačovala plánovitosťou a koordinovanosťou. Za takéhoto dôkazného stavu je potom záver súdu I. stupňa o vytvorení organizovanej skupiny obžalovanými len celkom iluzórny a nepodložený. Pokiaľ ide o posúdenie jeho konania ako konania na viacerých osobách, nebolo hodnovernými dôkaznými prostriedkami vôbec preukázané, že by mal predávať drogy najmenej trom osobám, pretože v takom prípade by bolo potrebné, aby bolo u každého z obžalovaných samostatne a konkrétne zistené, že sa takéhoto konania dopustil na viacerých osobách v zmysle § 127 ods. 12 Tr. zák. a aby tomu zodpovedala aj skutková veta výroku o vine, teda na ktorých konkrétnych viacerých osobách sa mal ten-ktorý obžalovaný takéhoto konania dopustiť. Zo všetkých uvedených dôvodov preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) a d) Tr. por. zrušil v celom rozsahu a aby buď podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, alebo aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že jeho spod obžaloby Krajskej prokuratúry Trenčín č. IKv 7/16/3300-253 zo dňa 3.5.2017 v celom rozsahu podľa § 285 písm. a), prípadne písm. c) Tr. por. oslobodí. Obhajca obžalovaného S. H. JUDr. S. Q. navyše na verejnom zasadnutí krajského súdu uviedol, že si je vedomý svojej čiastočnej neúčasti na hlavnom pojednávaní pri výsluchu svedka K. D. - agenta, ktorá výpoveď však bola vo vzťahu k jeho klientovi obžalovanému S. H. úplne irelevantná a obžalovaný S. H. vopred súhlasil s jeho neskorším príchodom na verejné zasadnutie.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní obžalovaných podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť okrem vytýkaných chýb zameril aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.. V medziach svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že odvolania obžalovaných proti napadnutému rozsudku nie sú dôvodné.

Preskúmaním správnosti postupu konania, predchádzajúceho vydaniu napadnutých výrokov rozsudku odvolací súd nezistil v postupe súdu prvého stupňa chyby, ktoré by už samé o sebe zakladali dôvod pre ich zrušenie.

Okresný súd na hlavných pojednaniach (naposledy 14.6.2018) vykonal vo vzťahu k prejednávánemu skutku - včítane prečítania utajovaných príloh trestného spisu, obsahujúcich príkazy na odpočúvania a záznamy telekomunikačnej prevádzky i ich predĺženia, príkazy na sledovanie osôb a vecí, na použitie agenta a na predstieraný prevod a na vyhotovenie obrazových, zvukových a obrazovo-zvukových záznamov s cieľom preukázania legálnosti a právnej relevantnosti dôkazov, na ktoré sa predmetné príkazy vzťahujú - všetky dostupné a potrebné dôkazy v záujme zistenia skutkového stavu veci, objasnenia všetkých skutočností významných pre rozhodnutie a na podklade vykonaných dôkazov správne zistil okolnosti, za ktorých obžalovaní C. J., S. N. a S. H. spáchali skutok uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. V odôvodnení rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr.por. podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou všetkých troch obžalovaných i akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. So zreteľom na to, že dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd na seba navzájom nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o správnosti skutkových záverov súdu prvého stupňa. Ten pri ustálení viny u všetkých troch obžalovaných vychádzal okrem spontánneho priznania obžalovaného S. H. z prípravného konania (aj keď síce neskôr túto svoju priznávajúcu výpoveď v podstate poprel, neuviedol v tomto smere žiadne také presvedčivé okolnosti, ktoré by - aj podľa názoru krajského súdu - jej hodnovernosť spochybňovali), predovšetkým tiež z usvedčujúcich výpovedí spoluobžalovaného, t.č. už právoplatne odsúdeného K. K., ktorý v priebehu trestného stíhania na svojich jednoznačne usvedčujúcich výpovediach zotrval bez podstatnej zmeny ich obsahu, tiež bez akýchkoľvek relevantných pochybností usvedčujúcich svedeckých výpovedí (v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní) agenta K. D. a to vo vzťahu ku konkrétnym konaniam obžalovaného C. J., svedeckých výpovedí T. J., Q. W., N. C. (vo vzťahu k obžalovanému S. N.), T. N., A. P., E. N., S. H., I. K. (vo vzťahu k obžalovanému S. H.), N. U. (vo vzťahu k obžalovaným C. J. a S. N.), zo záverov znaleckých posudkov

nielen Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, odborov prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz a prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie, ale aj znalcov z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvia psychiatria, prepisov telefonických hovorov medzi jednotlivými obžalovanými (tiež už toho času odsúdenými K. K. a T. D.) a medzi obžalovanými a osobami, ktoré od nich drogy nakupovali i z ďalších dôkazov tak, ako sú podrobne rozvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku. Vzhľadom k tomu, že odvolacie námietky všetkých obžalovaných sú v podstate úplne totožné s ich obhajobnými tvrdeniami v priebehu hlavných pojednávaní i ich záverečnými rečami a okresný súd sa s nimi už náležite a potrebným spôsobom vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku a krajský súd sa s jeho dôvodmi v celom rozsahu stotožňuje, v podrobnostiach na ne iba odkazuje. Nad rámec jeho odôvodnenia krajský súd navyše poukazuje na to, že obžalovaného C. J. zo spáchania žalovaného skutku jednoznačne usvedčuje výpoveď odsúdeného K. K., ktorý podrobne popísal, ako poskytoval metamfetamín obžalovanému S. N. a ako ho ten dával ostatným dílerom a konzumentom drog, včítane jeho osoby, ďalej výpovede agenta K. D. a záznamy ich stretnutí s obžalovaným C. J., v rámci ktorých obžalovaný C. J. jednoznačne priznal, aké veľké množstvá pervitínu nakupuje a dáva ďalej do obehu a aj za aké protihodnoty a to nielen sám, ale aj prostredníctvom ďalších dílerov, ktorých na distribúciu pervitínu využíval a ostatné okolnosti ich vzájomných stretnutí (obžalovaného C. J. a agenta K. D.) preukazujú okrem obrazovo-zvukových záznamov a záznamov zvukových i zápisnice o vydaní veci vo vzťahu k množstvu a kvalite metamfetamínu, ktorý obžalovaný C. J. predával, tiež u obžalovaného zaistené drogy pri osobnej prehliadke dňa 2.9.2016 a to i v spojení s výpoveďou svedkyne D. H. k odbornému vyjadreniu na prepočítanie zaisteného metamfetamínu na minimálny počet bežných jednotlivých dávok drogy v príslušnej hodnote. Obžalovaný S. N. bol zo spáchania žalovaného skutku usvedčený okrem svedeckých výpovedí Q. W. a T. J. predovšetkým z prípravného konania, kde výpovede týchto svedkýň boli spontánne, obsahujúce niektoré podrobné okolnosti, ktoré s výnimkou konkrétnych individuálnych svedkov nemohol nikto iný - políciu nevynímajúc - ovládať a navyše často až v detailoch korešpondovali s prepismi zvukových záznamov, predovšetkým výpoveďami spoluodsúdeného K. K., ktorý tiež podrobne vypovedal, ako mu obžalovaný S. N. pervitín odpredal, čo videl aj rovnako už spoluodsúdený T. D., ktorý to aj potvrdil, tiež výpoveďou obžalovaného S. H. z prípravného konania, ktorý v nej rovnako uviedol podrobnosti, ktoré v čase označenej výpovede nemohla poznať iná osoba mimo t.č. už odsúdeného T. D. a jeho preukázané konanie nakoniec len dopĺňa u jeho osoby nájdený metamfetamín pri domovej prehliadke dňa 2.9.2016 a napokon obžalovaného S. H. zo spáchania žalovaného skutku usvedčuje okrem svedeckých výpovedí - predovšetkým z prípravného konania - T. N., A. P., E. N., S. H. i I. K., ktoré sa v podrobnostiach vzájomne dopĺňali a najmä tiež korešpondovali s prepismi vzájomnej komunikácie telefonických hovorov i „SMS“ správ, najmä priznávajúca výpoveď samotného obžalovaného S. H. z prípravného konania zo dňa 26.10.2016, ktorý poskytovanie pervitínu označeným svedkom nielenže priznal, ale i podrobne popísal spôsob ako im ho poskytoval, v akom čase, v akých množstvách, kde vedel pervitín zohnať (ak ho nevedel zohnať na Myjave, tak ho kupoval od obžalovaného N.) a pritom zo spáchania skutku ho jednoznačne usvedčuje aj výpoveď toho času už spoluodsúdeného K. K. (ten videl, ako obžalovanému S. H. za odplatu poskytoval pervitín S. N.), keď pritom obžalovaný S. H. už za taký trestný čin bol právoplatne odsúdený (na trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov) a teda k obdobnému protiprávnemu konaniu má evidentne preukázateľné sklony.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam jednotlivých obžalovaných, uvedeným v písomných odvolaniach prostredníctvom obhajcov, ako aj v ich samostatných písomných odvolaniach, včítane v týchto písomných podaniach opakovane (rovnako ako už aj pred súdom prvého stupňa) podaných návrhoch na doplnenie dokazovania, sa ani krajský súd nestotožnil s dôvodnosťou vykonania (opakovania) navrhnutých dôkazov, s čím sa už náležitým spôsobom vysporiadal aj okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, keď na stranách 53, 54 a 55 písomného vyhotovenia svojho rozsudku podrobne rozpísal dôvody, pre ktoré odmietol vykonanie dôkazov (opätovnými) výsluchmi T. D. i K. K., svedkov D. X., Q. I., S. J., N. J., C. J., N. D., K. D., W. I., X. D., S. Z., Q. Z., W. H., U. D., K. Z., lekáorskými správami a vyhotovením znaleckých posudkov na skúmanie zdravotného stavu svedkov A. P. a T. N., prehratím obrazovo-zvukových a zvukových záznamov, listinami o messengerovej komunikácii medzi Q. Z. (osoba s „nickom“ T. T. T. a osobou s „nickom“ O. C.). Krajský súd aj v tomto smere len poukazuje na správne a podrobne rozvedené dôvody súdu prvého stupňa, s ktorými sa v celom rozsahu stotožňuje. Nad ich rámec len poukazuje, že ani krajský súd nezistil pochybenia súdu prvého stupňa v prejednávanom prípade pri posúdení aplikácie inštitútov jednak agenta podľa § 117 Tr.por. a jednak predstieraného prevodu podľa § 112 Trestného poriadku zákonným spôsobom. Minimálny časový rozdiel od označeného začatia páchania trestnej činnosti všetkými obžalovanými od mesiaca november 2015

a to až do dňa 9. decembra 2015 u obžalovaného S. N., ktorý bol v tento deň prepustený po vykonaní trestu odňatia slobody na slobodu, predstavuje z hľadiska časového obdobia páchania trestnej činnosti aj týmto obžalovaným (S. N.) obdobie, ktoré nemožno považovať za rozhodujúce i vzhľadom k tomu, že obžalovaný S. N. pristúpil k páchaniu trestnej činnosti prakticky v ten istý deň, ako bol z výkonu trestu odňatia slobody prepustený na slobodu. Pokiaľ sa týka obžalovanými C. J. a S. N. (ich obhajcami) namietanou okolnosťou, že obhajca obžalovaného S. H. S. S. Q. sa na hlavnom pojednávaní 5.10.2017 nezúčastnil jeho časti (začiatku výpovede agenta K. D.), obžalovaný S. H. s neprítomnosťou svojho obhajcu S. S. Q. na začiatku hlavného pojednávania výslovne súhlasil (svoju vôľu prejavil jednoznačným spôsobom už na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní), išlo pritom o vykonanie časti dôkazu, ktorý sa netýkal obžalovaného S. H. a pritom obhajca S. S. Q. sa v priebehu hlavného pojednávania ešte v čase prebiehajúcej výpovede agenta dostavil a v prípade, ak by nastala potreba na zabezpečenie práv na obhajobu aj u jeho klienta - obžalovaného S. H. - po ukončení výsluchu agenta K. D., mal možnosť dať mu prípadné otázky, čo však vzhľadom k tomu, že to nebolo potrebné, nevyužil.

Vychádzajúc z takto správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani v tom smere, keď konanie obžalovaných C. J., S. N. a S. H. právne posúdil:

- u obžalovaného C. J. ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c), písmeno e) Trestného zákona,

- u obžalovaného S. N. ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c), Trestného zákona a

- u obžalovaného S. H. ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona,

spáchaný u každého z nich aj s poukazom na ustanovenie § 138 písm. i), písm.j) Trestného zákona závažnejším spôsobom konania a to aj ako členmi organizovanej skupiny a na viacerých osobách, pretože všetci spomenutí obžalovaní naplnili všetky pojmové znaky spáchaného obzvlášť závažného zločinu aj závažnejším spôsobom konania, teda tak, ako to podrobne a aj podľa odvolacieho súdu správne odôvodnil okresný súd na strane 51 písomného vyhotovenia svojho rozsudku. Krajský súd nad rámec jeho správneho odôvodnenia len vo vzťahu k odvolacím námietkam všetkých troch obžalovaných, týkajúcich sa aj takéhoto právneho posúdenia ich konania (činnosť organizovanej skupiny) považuje za potrebné poukázať na to, že spolčením v tomto význame sa rozumie vzájomná dohoda aspoň troch osôb, ktorá sa týka definovania hoci len všeobecných rysov budúcej trestnej činnosti. Za tým účelom dochádza v organizovanej skupine k určitej delbe úloh medzi jej členmi, k ich naplánovaniu a ku koordinovaniu formou zosúladenia a harmonizácie činnosti. Táto delba úloh a súvisiace činnosti však neznamená vytvorenie pevnejšej organizačnej schémy a už vôbec nie štruktúrovanosti skupiny. Nevyžaduje sa ani jej dlhšie časové trvanie. Jej členovia sú približne v jednej a rovnakej realizačnej úrovni, bez určenia výraznejších vzťahov nadriadenosti a podriadenosti. Odlišujú sa ale rôznosťou úloh a činností a práve v dôsledku tejto heterogénnosti s cieľom úspešne dokonať trestnú činnosť jednotlivé úlohy najprv plánujú, potom rozdeľujú a nakoniec koordinujú. Nevyžaduje sa formálne a výslovné prijatie za člena skupiny, postačí jeho faktické včlenenie sa, zabezpečenie jednej z činností. Typickou organizovanou skupinou je spolčenie výrobcov a distribútorov drog za predpokladu, že trestnú činnosť páchajú na rovnakej štruktúrálnej úrovni danej relatívnou rovnosťou vzťahov, ktorá sa premietne aj do konečného, približne rovnakého rozdelenia zisku. Organizovaná skupina je súčasťou pojmu závažnejší spôsob konania podľa § 138 písm.i).

Odvolací súd dospel k rovnakým skutkovým zisteniam a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými ten rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto v podrobnostiach len poukazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku.

Pochybenie zo strany okresného súdu nezistil odvolací súd ani vo výrokoch o uložených trestoch odňatia slobody včítane spôsobu ich výkonu, trestoch prepadnutia veci a uložených ochranných dohľadoch. Uložené tresty odňatia slobody obžalovanému C. J. podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 37 písmena m) Trestného zákona, za použitia § 38 odsek 2, odsek 4 a odsek 8 Trestného zákona vo výmere 13 rokov, obžalovanému S. N. podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona za použitia § 38 odsek 2, odsek 5 a odsek 8 Trestného zákona vo výmere 12 rokov a 6 mesiacov a obžalovanému S. H. podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona vo výmere 11 rokov, teda v rámci upravenej (v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. u obžalovaného C. J. a v zmysle § 38 ods.5 Tr.zák. u obžalovaného S. N.) trestnej sadzby, resp. bez úpravy trestnej sadzby u obžalovaného S. H. vzhľadom k ustanoveniu § 38 ods.1 Tr.zák., zohľadňuje totiž všetky zistené okolnosti prípadu a súd prvého stupňa v odôvodnení

rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne vyložil, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokazované skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke trestov. Pokiaľ ide o právne úvahy súvisiace s výrokmi o trestoch odňatia slobody u obžalovaných C. J., S. N. a S. H., ale aj trestoch prepadnutia vecí, uložených obžalovaným C. J. a S. N., mal pri ich ukladaní jednotlivým obžalovaným na zreteli zásady ukladania trestov (§ 34 Tr. zák.) a v odôvodnení rozsudku sa konkrétne vyrovnal predovšetkým s kritériami určujúcimi druh trestu a jeho výmeru a dôsledne prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následky (pri drogových trestných činoch dochádza nielen k vážnemu ohrozovaniu a poškodzovaniu zdravia osôb - jednotlivých užívateľov drog, ale aj k negatívnym sprievodným sociálnym javom, keď človek, ktorý sa užívaním drogy stane od nej postupne závislým, je ochotný s vidinou splnenia jediného cieľa - získania drogy, resp. prostriedkov na zabezpečenie drogy - páchať aj závažnú trestnú činnosť najrôznejšieho charakteru a ide teda o príliš vysoké riziko recidívy), zavinenie, pohnútku i na osoby páchatel'ov, ich pomery a možnosti ich nápravy tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák. a správne a v súlade so zákonom použil aj ustanovenie § 38 ods. 4, ods.8 Tr. zák. u obžalovaného C. J. a ustanovenie § 38 ods.5, ods.8 u obžalovaného S. N. a aj tento svoj výrok v napadnutom rozsudku náležite odôvodnil. Správne a v súlade so zákonom boli obžalovaným C. J. a S. N. uložené vzhľadom na § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. aj tresty prepadnutia vecí, citovaných vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, pretože tieto veci boli použité na spáchanie trestného činu. Rovnako správne a v súlade s ustanovením § 48 ods. 3 písm.b) Tr. zák. boli všetci traja obžalovaní na výkon uložených trestov odňatia slobody zaradení do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Keďže krajský súd nezistil pochybenie zo strany okresného súdu ani vo výrokoch, ktorými bol obžalovaným C. J., S. N. a S. H. uložený ochranný dohľad na dva roky, pretože tieto výroky majú svoje opodstatnenie v ustanoveniach § 76 ods. 1 Tr. zák. (ochranný dohľad uloží súd páchatel'ovi, ktorého odsudzuje za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody) a § 78 ods. 1 Tr. zák. (ochranný dohľad sa ukladá na jeden rok až tri roky), dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom.

Krajský súd napokon len dodáva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku, alebo argument uvedený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o ňom a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v druhostupňovom konaní. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu a preto je nadbytočné, aby krajský súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. S právnymi námietkami všetkých troch obžalovaných sa súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí riadne a náležitým spôsobom vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na súde vyššieho stupňa.

Na podklade vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd odvolania obžalovaných C. J., S. PX. a JO. zamietol podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.